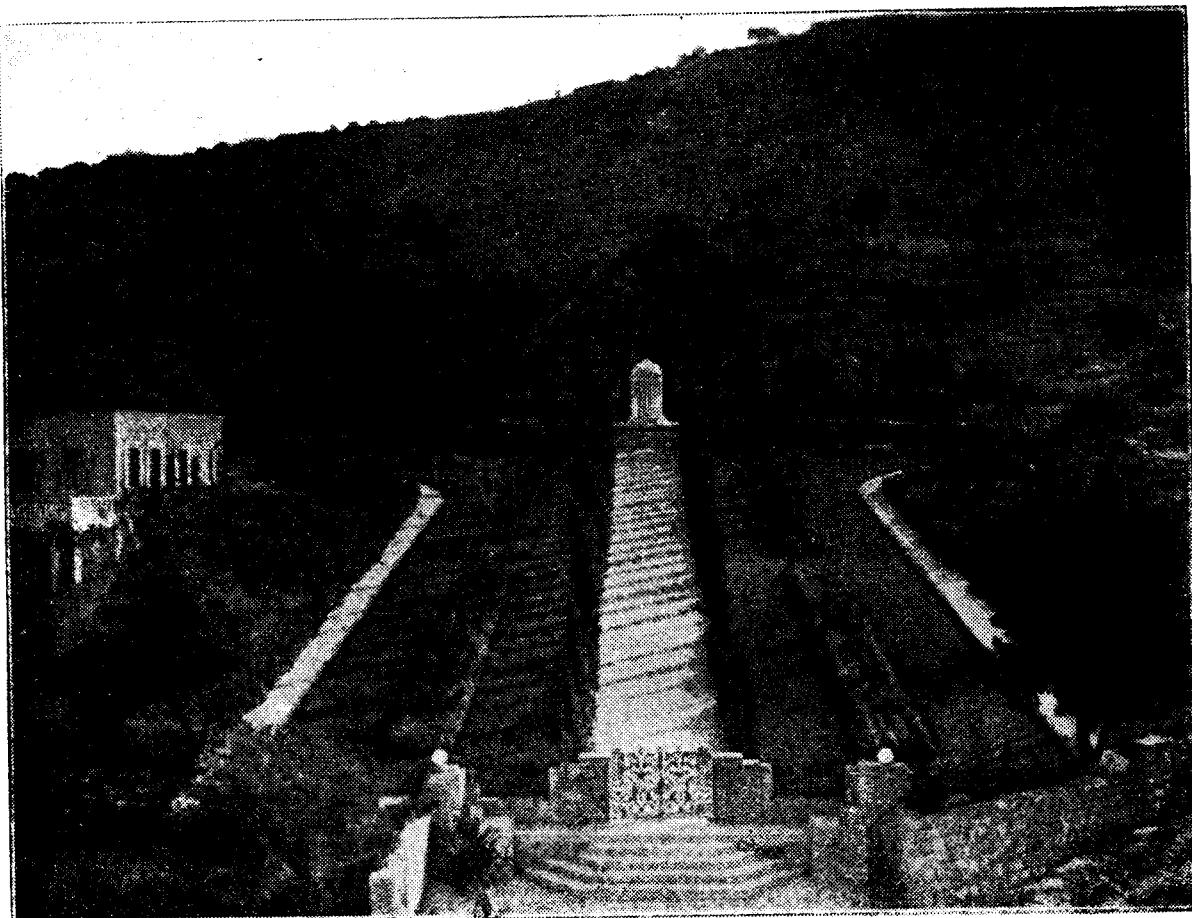

آہنگِ بیدع

سال پنجم

شماره پانزدهم

کلمات مکونه

*****(ترجمه: هوشمند فتح اعظم) *****

هرماء وملان است وخواننده با تلاوت قطعه‌اول آن احساس میکند که در عالم ملکوت پیرواز درآمده است و مادام که این کتاب را میخواند این حال خوش‌وایسن و سعیت نظر در او باقی میماند و درگز قرائت تعالیم واوامری که جهت اعمال بوده در آن مذکور است از قبیل (لزوم کسبه و کار و تهیه مایحتاج حیاتی که باید در محبت الله باخیر رسد) آن حال خوش‌زائل نمیگردد . تصویری که این کتاب از انسان و طبیعت انسانی بدست میدهد پس‌عالی و اعیل است . اگر انسان بظاهر " پسرخاک " تایه‌نابود است ولیکن به حقیقت "رفیق عرشی" است و از آنها الم وصفی الغیب "محسوب" . " جمیع ذرات ممکنات و حقایق کائنات " بر تربیت انسان - کما شتمشده و مقصود از جمیع تعالیم ادیان آنست که ویرا تابل محبت‌الهیه گرداند و قادر سازد تا از موهب پروردگاری‌شده مند گردد .

کلمات مکونه نغمه‌عشق است . داستان عشق جمیع قرون و اعصار است یعنی عشق خدا و عشق خالق و مخلوق و موضوعی و فای خدا و بی‌فای انسان است . از معشوی حقیقی حکایت میکند که خلت را از نفس خوش‌جدا فرموده تا بقوت روحی که در او دیده با اختیار خود طریق وصل پوید وصولاً او که جن‌الما وی ورضوان ابدی است . در آید . و وجود غفلت ناشر که به خیالات و اهانت

این امر اعظم ملتقای ادیان عالم است و همه آنها را درکره ای از نار محبت میگدازد وهم می‌آمیزد ویکی می‌سازد . "هذا ما نزل منجیبوت العزة بلسان القدرة والقوه على النبيين من قبل وانا اخذنا جواهره و اقصنهه قبصه الاختصار . "

در عصریکه همه چیز قبصه اختصار در برگردانه هیچ ملخصی مشابه این کتاب دیده نشده است و هیچ قلمی درین آن نرفته است که در ضمن صفحاتی معدود خلاصه ای چنین مختصر و در عین حال کامل از ج و هر ادیان - عالم فراهم آورد چاپ جدید کلمات مکونه ترجمه حضرت ولی امرالله (بانگلیسی) بیش از بینجا و پنج ورق - کوچک نیست اما با این حال در آن صفحات معدود هرگز از ایجا از مخل و ترخیم طالب‌نشانی نیستوان یافت بلکه بر عکس برای لغت وقت و دوست یک اثر اصلی و کامل در آن مشهود است . این کتاب پر از صنایع بدیعی رئیس ، معلم از افکار عالیه است . مشحون از عواطف رقیقه است . و انسان حتی در ترجمه اش نیز همان قدرت و هیمنه در سبل انشا و همان اعجاز مخصوص و ممتازی که چنین اثری باید داشته باشد مشاهده میکند : - اثربی که با حرارت وحدتی بینظیر محبت عاشقانه را با ایهت و جلال پیوند میدهد .

نه ایم این کتاب همیشه با روحانیتی شدید و ثابت

آهگ بدیع

سال پنجم

کند که خداوند قادر علی اعلی بنسه در او نائم است
زهی حسرت و درینگ که انسان در این جدائی از حق
چنان بظواهر فریبند، عالم ناسوت مغرور گشته که از ز
آغاز و انجام خود غافل و از حقیقت خود بیخبر است
از معشوق حقیقی دور مانده و دل بغير او سپرده و -
دشمن اورا در خانه اش راه داده است، در هیوس
نفس گرفتار است. واز مرگ که برای او بشارتی است خائف
و هراسان، از خمر باقی گذشته است و بجام فانسی
اقبال کرده. بسلطنت فانیه از ملکوت باقی محروم مانده
و غرور و نافرمانی چنان اورا محجوب نموده که بایسن
تصورات بینیر خود را راضی و قانع ساخته است. دیگر
در این حال اورا یارای سخن نه وقدرت آن نیست که
حقیقت را پایانگ عربان در مقابلش جلوه میکند بشناسد.
و هر چند بساحت عز درآید و بلقای موعودی که ظهور شد
را بجان و دل آرزو میکرده بار باید وجه خداوند
قدیر در نهایت جمال با و متوجه گردید باز اورا نه بیند
و چشمتر بجمال دوست نیفتند و دستور بد امن یار نرسد
اگر چه در هر بیان دوست هزاران هزار اسزار است
ولیکن کجا ست نفس که بیابد و نفسی که با و متوجه نماید
خدا قلب انسان را محل و منزل خوش قرار داده امّا
انسان منزل و محل اورا بغير او واگذاشت این امّا که
او در میان خویشان و در مکان خود لا مکان و حتی
بظلم ایشان مبتلا است. حمامه قدسی در چند جنگ
گرفتار است و شمع باقی را اریاح فانی احاطه کرده
و جمال غلام الهی در غلو تیره ظلمانی مستور مانده و

پرداخته واز خدا غافل مانده اند آنانرا بحال خود
نگذاشته و لمحاظ محبت لانهایه ایشان را دعوت فرموده
است تا بباب امّا مفتح جنت ایشی روی آورند.
اً ما این داستان عشق ناتمام است یعنی خدا -
انسان را بخود میخواند و چون کلا شریا آخر میرسید
تاه مل میفرماید که از انسان لبیک نشود. آری منتظر
جواب است.

عشق علت خلق است، عشق بدایت و نهایت است
عشق طریق (وصول بمقصود) است. خدا کنز مخفی
بود و چون حب خود را در انسان دید اورا از بادیه
های عدم بیرون آورد ومثال خود را در او ظاهر فرمود
و مثال خویش قرار شداد. انسان چون از خدا جدا
است چیزی ندارد و معدوم است و چون با اوست مالک
کل شئ است خدا جمیع ذرات ممکنات و حقائق کائنات
را بر تربیت او گماشت.

انسان ملک خد است و ملک خدا لا یفni است و نور
خدا است و نور خدا لا یطفن است و سهاء او است
و سهائیه لا یغشی. و قیصر او است و قیصه لا یبلی -
با گل محبت عجین گشته است و با جوهر علم غنی و -
شریف شده است. و انسان مشکات خد است و نور الانوار
از او ساطع است. و حصن خد است و محبة الله در او
لا یقع است قلبش مقرخ است و روحش مهبط ظهور او
چون روحش را پاک گرداند عالم قبل از ولادت خود را
بیاد آرد واز عهدی که خدا در روز النست با او نموده
است خبرگیرد. و چون در نفس خود نگرد ملاحظه

رضای او طلبید از رضای خود چشم بوشد تا بمقامی
رسد که در راه دوست از همه بگزند و شهادت را در
سبیلش منتهی آمال شمارد.

این جهان را هزاران مانع است که انسان را از خدا
دور می‌سازد را ز قبیل حسد - غرور - تن آسائی - جاه
طلبی - طمع - افtra - آنچه بخود نمی‌بیند نه بدیگران
پسندیدن. اما خدا اکسانیرا که قصد مالک عشق دارند
از چنین صفاتی تحذیر می‌فرمایند و انسان را بسروش -
احب الائمه^۱ عنده الانصاف فرمان میدهند و بخلای
حساب نفسک کل یوم قبل ان تحاسب انداز می‌فرمایند.
بالاخره خدا خزانی که متعلق بوفادرانی خواهد بود که
تا دم مرگ با او باشند بیاد انسان می‌آوردد و ذکر سحر
می‌فرماید که بر شجر الهی فواکه اسفی تقدیر فرموده -
وراحت ابدی در رضوان دلکثرا مکان مقدر داشته
چه شیرین است آن سور آسمانی و چه دلنشین است آن
سرای جاودانی.

در آن سرا سلطنت غیب در انتظار آدمیان است و در
آن دیار در بحبوحه لذت وصال جمال پروردگار زد -
ایشان منعکس می‌شود و آنانرا باز بر آثار سرمه خرد
می‌سازد.

خدا در این دور اعظم بانسان وده ثوابی جزیل و
قدرتی شدید عنایت فرموده که در اداره کشته سابقه
نداشته است، الطاف خدا کامل است و آثار شریا همراه.
و بر هاش لامع. بر فراز آسمانها باب حقیقته جدیدی
را گشوده است که انسان را بیش از همه وقت با نزدیک

سلطان سلاطین عشق در دست رعایای ظلم مظلوم -
مانده و جمیع اهل سرادر ایهی و ملا اعلیٰ نوحه
وندبه مینمایند اما انسان در کمال راحت در ارض غفلت
اقامت نموده و خود را هم از دوستان خالص محسوب داشته
اما خدا با عفو و رحمت واسعه اش اورا بخود وانگذارد
واز هلاک وانعدام نجات نمیدهد.

عتابش مهیمن و شدید است ولی با مهر و محبت قرین است
اورا از وادی غفلت بمیدان فد اکاری و مجاہدت دعوت
می‌فرماید و ازاو ایمان و شهامتی میخواهد تا بخدمت
موفق گودد واستقامتی طلب میکند تا هر مصیبتو را بکمال
صبر تحمل نماید و فد اکاری و خلوص انتظار دارد تا هنگام
ابتلای شدائید حتی وقوع مرگ مسرور و شاد مان باشد
اورا بهر زبانی نصیحت و وصیت می‌فرماید و با عراضت و
قوت تمام نشان میدهد که از عاشقان جمال خویش چه
انتظار دارد مشقات و خطوات طریق منزل مقصود شدید
است و فم انگیز. اما بالمال عشق حقيق بر آن غالباً
خواهد شد و چون غلبه یافت دیگر از آن مصائب و مشقات که
قوت عشق را نمایان ساخته ممنون خواهد شد.
اما کسی باین سیر و سفر موفق گردد که جز دوای دوست
در سر نپرورد و متوجه ایله و منقطععاً عما سواه در این
راه قدم گذارد و اگر اراده جمالش دارد کور گردد و از
مشاهده غیر جمال او بپرهیزد. اگر استماع عصوت مليح شر
را خواهد کر شود تا کلام غیر اورا نشنود. اگر از علمی
نصیب جوید جاہل شود و از سوای علم او فارغ گردد -
اگر عشق خدارا آرزو دارد از خود بیزار شود. اگر

لهذا اگر ما حیات جسمانی را فخر انسانی و حیات

حقیقی بدانیم این عقیده ایست باطل چه که این
حیاتی که ما آنرا فخر انسانی و سعادت و حیات حقیقی
میدانیم حیات حیوانی است و اگر بگوییم این حیات
حیات انسانی است راست نگفته ایم (اما حیات روحانی
حیات است حیاتی است که عالم انسانی به آن روشن -
است حیاتی است که انسان از حیوان ممتاز حیاتی
است که ابدی است سرمدی است پرتو فیض الهی است
حیات روحانی انسان سبب حصول عزت ابدی است
حیات روحانی انسان سبب تقرب الی الله است حیات
روحانی انسان سبب دخول در ملکوت الله است حیات
روحانی انسان سبب حصول فضائل کلیه است حیات
روحانی انسان سبب روشنایی عالم بشر است)

بس ای دوست دیرین ویار ناز نین اگر مشتاق حقیقت
وطالب سعادت هستی بنفعه الهی منجدب شو و دل
از عالم عالمیان برکن رحمانی شو و آسمانی نورانی
شو ویان خفتگان را بیدار نما و بیه و شان را هوشیار
جام می الهی برک گیر و تشنگان را سر مست از با ده
ریانی کن آن وقت خواهی دید عالم روح چه عالمیس
است که زنده میسازد و ایمان چه حقیقتی است که
نفسور را روح جدید و حیاتی جدید بخشد و خود نیز از
فرط شوق و ذوق سر از پا نشنا سی و سعادت حقیقی
و حیات انسانی و فخر آدمی و عزت سرمدی را همیش
دانی .

کلمات مکنونه بقیه از صفحه ۳۱۹

میگرداند و آن کس که به چنین مقامی رسید ملاحظه
میکند که ریاحین واژه‌هار آن حدیقه رواج طیبیه هزار
عشق را منتشر میکند و انمار و فوکه شر اسرار ملکه
حکمت لانه‌ایمی بخشد . اما با وجود این همایوب
جدید عرفان که بر وجه انسان مفتح گشته باز هویت
ذات‌الهی کما هی بیان نشده و فقط آنچه خداوند
علی اعلیٰ ماذون فرموده مذکور گردیده نه بیش چه
زیاده بر آن فوق ظاقت واستعداد انسان است و هویت
ذات‌الهی و حلاوت ندایش همچنان مکنون مانده .
زهی حیرت و حسرت و درینگ که حرارت فوهاد و سعنه
نظر صاحب این کتاب کوچک و هزینه در شرق سبب شد
که ضغینه و غضای علمای آن دیار بر انتیخته گردد
و حضرت شرکه در خاندانی نجیب و فروتمند ایرانی تولد
یافته بود گرفتار خسد و غل ملا یان و مصادره اموال
ونفی وزنگیر نمود و محکم بآن شد که مادام الحیات
در قلعه عکا که منفا و محیب مجددین سلاطین عثمانی
بود و از عفو نهاده هوا چنان بود که اگر طیری بر فرار شد
پرهاز میکرد هلاک میشد محبوس ماغد و نیز چه قدر
عجب است که این مجلد بگرانبهای که هم از حیث افکار
و هم از جهت انشاء در نهایت زیبائی . یعنی اسد . توجه
دانشمندان و نویسندهای انجلیسی را بخود معطوف
نداشته و تا بحال که هفتاد سال از حین نزول آن -
میگذرد هنوز در دین و معارف غرب معروف نیست .
(انتهی)